

Budet under Statsraadet. Denne Mand har en Løn af 1,102 Kr. Det er sikkert ikke for meget, og Ministeriet oplyser i sine Anmærkninger, at han skal staa til Tjeneste til enhver Tid. Det vil altsaa sige, at han skal staa til Tjeneste hele Døgnet rundt, og det anføres, at der skiftes tit, thi Folkene blive kedede af den Plads. Ja, naar man skal staa til Tjeneste til enhver Tid og kun have 1,102 Kr. om Aaret, kan jeg godt forstaa, at man ser sig om efter en lidt mere rolig og bedre lønnet Plads. Nu havde Ministeriet foreslaaet, at denne Mands Løn skulde forhøjes til 1,400 Kr., men det har ikke fundet Naade i Finansudvalget. Jeg havde ikke haft det mindste imod at gaa med til dette Beløb af 1,400 Kr. Det er nu foreslaaet, at han skal have et Tillæg, saaledes at hans Løn bliver 1,200 Kr. Han faar altsaa et Lønningstillæg paa 98 Kr., men samtidig oplyses det, at nu skal han svare 5 pCt. af sin Gage, som skulle atkortes til hans eventuelle Pension. Der vil altsaa fra de 1,200 Kr. gaa 60 Kr., saaledes at hele det Lønningstillæg, han faar, i Virkeligheden kun bliver 38 Kr. om Aaret. Jeg synes, at den Sparsommelighed, som her er udvist, er udvist paa et ueget urigtigt Sted. Først lader man den nye Ministerigage passere uomtalt — det er 12,000 Kr. — dernæst faa de 800 Kr. til Statsraadssekretæren og saa Lov at passere, men naar man saa naar ned til det stakkels Bud, bliver man endelig først sparsommelig, og naar der er Tale om at give ham et Lønningstillæg, vil man ikke afsæ mere til ham end stakkels 38 Kr. Nej, naar man i Forvejen har givet alt til Ministeren og Sekretæren, forstaaer man, at der ikke bliver meget til andre. De to Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille om Nægtelse af en Ministerigage og af Lønningstillæget til Statsraadssekretæren, vil jeg hermed anbefale til Tingets Velvillie.

Konseilspræsidenten og Udenrigsministeren (Schedst): Til Finanslovens § 14 er der stillet 4 Ændringsforslag. Hvad angaar det første, Nr. 20, som gaar ud paa at nedsætte Ministergagerne med 12,000 Kr., vil jeg slutte mig til Udvalgets Flertal, der ikke har villet acceptere dette Forslag, hvad jeg heller ikke har.

Det næste Ændringsforslag angaar et Lønningstillæg for Statsraadssekretæren paa 800 Kr. Det var forlangt som Alderstillæg. Flertallet — hele Udvalget undtagen eet Medlem — har ønsket, at det kun skulde være et personligt Tillæg. Jeg

kunde have ønsket, at det var blevet fastholdt som Alderstillæg, eftersom det er rimeligt, at denne Post, der ellers i alt andet staaer lige med Departementschefposter, ogsaa kunde blive stillet lige med dem med Hensyn til Alderstillæg. Jeg skal imidlertid acceptere det som personligt Lønningstillæg. Derved opnaar man i alt Fald for de første 5 Aar et lignende Forhold, som gælder for andre Departementschefer.

Endelig er der under Nr. 23 af Udvalget stillet et Forslag, som gaar ud paa at nedsætte det forlangte Beløb, 2400 Kr., med 200 Kr., det vil med andre Ord sige at give det omtalte Bud en mindre Forøgelse af hans Lønning. Jeg vil gerne have hans Lønning op paa 1400 Kr. — Grundene dertil ere ret udførlig angivne i Anmærkningerne — men naar man ikke kan faa mere end de 1200 Kr., vil jeg foreløbig akkviescere derved. Det Bud, der for Øjeblikket fungerer, er nylig ansat. Maaske der kunde komme en Lejlighed, hvor man vilde være mere rundhaandet, naar det viser sig, at han er en dygtig Mand, og hvor man kunde komme til den Erkendelse, at denne Plads dog maaske nok kunde trænge til at faa en Lønning, som er lidt over det, der, som den ærede Ordfører sagde, maa betragtes som Middelløn for Bude i Ministerierne, nemlig 1200 Kr. aarlig.

Angaaende Betænkningens Nr. 43 har der været forhandlet om disse Embeder og Bestillinger, som nu have været nævnte flere Gange. Det er fra Ordførerens Side gjort gældende, at Ministeren paa dette Punkt er gaaet frem paa en ikke heldig Maade, som Udvalgets Flertal ikke billiger; men de Grunde, han anførte, synes jeg dog ikke ere ganske fyldestgørende. Han citerede den Bestemmelse af en gammel Kancelliskrivelse, at saadanne Embeder skulde besættes snarest muligt, og han knyttede dertil den Udtalelse, at det som Regel maatte være ønskeligt, at ledigblevne Embeder hurtigst muligt besattes. Denne Regel kan jeg selvfølgelig give min fulde Tilslutning; jeg finder ogsaa, at Administrationen maa sørge for, at Embeder besættes hurtigst muligt for at kunne administreres paa bedst mulig Maade. Men der tilføjes jo i den nævnte Kancelliskrivelse, at naar der er særlige Omstændigheder, der kunne gøre det ønskeligt, at en Besættelse ikke finder Sted straks, kan dette ogsaa ske. Det ærede Medlem for Odense (Scavenius) gav, som d'Hrr. ville have hørt, en ret fyldig Fremstilling af alle de særegne Grunde, der kunde være til Stede for